Ч. 109. Середа 29 (16) мая 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Відкритє парляменту і будучий єго вигляд.

Як доносять телєґрами з Відня, державна рада буде відкрита дня 15. червня першим інавґурацийним засіданєм, на якім Цісар виголосить престольну бесіду, а друге звичайне засіданє відбуде ся дня 18. червня, а на єго дневнім порядку стане вибір президиї. Яко кандидата на президента палати називають др. Ебенгоха, маршалка краєвого Горішної Австриї. Що до кандидатур на двох віцепрезидентів, то так вільнодумні Нїмцї, як Чехи і Поляки будуть ставити свої кандидатури. Социялісти — як пише Deutsche Corresp. — не будуть ставити власного кандидата, а підопруть вибір вільнодумного Нїмця з IX. віденьского округа др. Гока. Чехи мають поставити кандидатури др. Жачка, а про Поляків доси ще нічого не звістно.

Головні днї виборчі з 14 і 17 мая і доповняючі та тіснїйші вибори, переведені опісля, не дали ще повного числа послів нової палати (516) австрийскої ради державної, однако вже тепер можна собі уявити приближний вигляд нової палати. Найбільшим числово сторонництвом будуть християньскі социяли, або т. зв. антисеміти, котрі в злуцї з католицкими людовцями (т. зв. центром) досягають уже тепер до сотки (97) голосів, а злука та забезпечена тим способом, що визначний провідник центра, горішно-австрийский маршалок др. Ебенгох, заявив приступленє до християньско-социяльного сторонництва, що викликало немале зворушенє в лїберально-жидівскім дневникарстві. Др. Ебенгох має стати президентом посольскої палати. Другим з черги сторонництвом парляментарним що до числа суть социял-демократи, котрі вже осягнули понад 80 мандатів і ще збільшать ся числом, наколи буде відомий вислїд всїх виборів. Побиті в головних виборах нїмецкі поступовцї і людовцї поправили ся трохи в доповняючих і поновних виборах, так що нїмецкі поступовцї будуть мати 20 послів, а людовцї може вспіють натягнути до 30 мандатів. Далеко меншими успіхами можуть виказати ся нїмецкі хлїборобники і вільні всенїмцї (з табору Вольфа). Разом отже ті нїмецкі сторонництва, собі доволї споріднені, будуть мати около 70 голосів. — Після страшного пораженя в головних виборах піднесли ся також трохи й молодочехи, так що будуть мати около 20 мандатів (ледво третину давного стану посїданя). До сего треба дочислити 6 старочехів, 2 реалїстів (партия проф. Массарика), 30 хлїборобників і 16 католицких людовців (ті послїдні зросли в пятеро і здобули також в Чехах мандати — перше мали лише в Мораві). Колиби отже повело ся бодай ті сторонництва зєдинити в спільний клюб (в тім напрямі робить др. Пацак пильні заходи), то сей ческий клюб зєдинений числив би 74 (коли давнїйше молодочехи і старочехи разом з феодалами мали около 80 голосів). Ческі католицкі людовцї будуть мати визначного провідника в особі нововибраного ґр. Ярослава Туна (брата бувшого мінїстра президента ґр. Франца Туна). — Полудневі Славяни вийшли також значно скріплені. Именно християньско-социяльне сторонництво словіньске вибрало 18 послів (коли тимчасом лїберали словіньскі мають ледво 5), Хорвати мають 11 послів, котрі також будуть іти в многих справах з християньскими социялами. Зате зменшило ся число Італїянців на 14, позаяк Триєст дав самих социял-демократів. О скілько на сторону християньских социялів підуть галицкі посли, не можна ще сегодня розбирати, поки не буде ся мати повного вислїду галицких виборів. То буде також рішати і при виборі президиї посольскої палати. Як вже в горі ми згадали, президентом має стати др. Ебенгох, другим віцепрезидентом др. Жачек, котрий занимав то становище і в давній палаті, але о першу віцепрезидентуру буде вести ся горяча борба. Після парляментарних

---

8)

В дорозі по атлянтийских островах.

Після дра А. Гоффа, Е. Шардта і др. — зладив К. Вербенко.

(Дальше).

То в марті, якраз в самі жнива. На доли зносять і спускають саньми безліч вязанок цукрової трощі і бананів. Та й селяни уживають тут волових саний. Єсть то звичайно більше або менше широкий поміст на підкованих копаницях, котрий кінчить ся вієм з ярмом, в котре запрягають пару волів. Вючним зьвірятем побіч саний єсть звичайно чоловік, рідко осел. Цукрова троща, яку тут люди глодають, має бути не лиш смачна але й поживна. Осел притім не конче добре виходить: він мусить ждати, аж єго погонич достаточно обглодає трощу і виссе її; аж тоді жує він недогризки так само вдоволений і щасливий як єго пан, коли гризе сьвіжу. На то він і осел.

Тут вся робота господарска сходить ся разом, бо треба й рілю обрабляти і доглядати цвитучих та дозріваючих ростин і жниво робити. А жниво буває тут два рази до року. Лиш виноград, плятан і дуб стоять тут в марті ще без листя мов серед зими; але вже в половині сего місяця зачинають і они зеленїти ся. Управа рілї єсть тут ще дуже нуждена. Знаряди господарскі, яких уживають Мадейрани, суть дуже примітивні. Крім старосьвітских деревляних плугів не знають тут инших. Земля єсть так урожайна, що її не треба гноїти або хиба лиш дуже мало, щоби зародила трохи того збіжа, якого потреба господареви. Тут сіють найбільше пшеницю і жито, а відтак кукурудзу. Та й молоченє збіжа відбуває ся тут в спосіб дуже примітивний. Ціпа а тим більше механїчних молотілень тут не знають; замість того молотять збіже волами. На отвертій тоцї мусять воли волочити підковані сани по колосю і так витискати зерно з него. Збіже мелють на дуже простих жорнах.

В декотрих сторонах острова треба поля наводнювати, що єсть сполучене з великими трудностями. Гірскі части острова бувають більшу часть року вкриті хмарами і там падуть дощі, а воду, яка збирає ся в горах, спроваджують відтак на долину штучними водопроводами, званими „левадас" і тут наводнюють поодинокі ґрунти після установленої системи. Кожда левада стоїть під доглядом комісиї, котра допильновує розпроводжуванє води. Завдяки тому штучному наводнюваню удержують ростинність на побережу навіть в найгорячійшім лїтї зовсім сьвіжою.

Найбільше знаним добутком землї сего острова єсть славне на весь сьвіт єго вино. Перший виноград спроваджено на Мадейру з початком 15 столїтя з Кипру і Крети. Около управи винограду на Мадейрі заслужили ся найбільше Єзуїти. Они спроваджували виноград з Бурґундиї і з над Рену та ублагороднили ним винну лозу пересаджену з Кипру і Крети. Але в сїмдесяти роках минувшого столїтя знищила була фільоксера виноград і на Мадейрі; з часом однак удало ся й там винищити того шкідника, а новозасаджений виноград дає тепер тілько вина, що річно вивозять єго 9000 піп [1]) за границю.

Славне вино „Мадейра", майже лиш саме біле — червоного роблять дуже мало — виробляють головно лиш з того винограду, що росте на полудневій стороні острова в сторонах міста Фуншаль, рибацкого села Кама до Льбос [2]), Кампанаріо і т. д.; виноград, що росте на північній стороні острова, дає лиш послїднїйші сорти. Головна маса вина, яке виробляють на острові, єсть т. зв. вино „Бордальга" або звичайне „Мадейра". Виноград, з якого се вино роблять, виводять на високі деревляні решітки уставлені поза корчами а грозна стинають вже в серпни, коли они хоч вже доспіли але все ще зелені. Найліпше вино Мадейра або т. зв. Мальвазию, вино Боаль і Серсіяль роблять з окремої породи винограду. Щоби молоде вино добре виробило і борзо постаріло ся, значить ся, щоби набрало потрібної сили і ароми, ставлять єго на цілий рік в окремих до того маґазинах зі скляною кришею до сонця або держать єго в огріваних до 40 степенів маґазинах.

Побіч вина єсть на Мадейрі найважнїйшим добутком рільного господарства цукор з цукрової трощі, котру давними часами пересаджено тут з Сицилії. Як великої ваги була

[1]) Піпа, португальска міра, має пересічно 500 літрів.

[2]) В попереднім фейлетонї було хибно сказано „Камера де Льоґос".

засад належало би ся се другому що до числа парляментарному сторонництву — социял-демократам, однако, як звіщають, социял-демократи не хотять принимати участи в президиї, а на першу віцепрезидентуру висувають відомого апостола вільної школи і розводів бар. Гока, котрий побідив у Відни при виборах християньско-социяльного кандидата. Тим зазначено би змагане лібералів до згаданих реформ, котрих они думають зараз тепер добивати ся. Длятого противники тих реформ предкладають на першого віцепрезидента заступника польского кола. Так отже станути против себе два великі табори, з одного християньско-социяльні і консервативні, котрі, о скілько доси можна обчислити, будуть мати около 160 голосів (окрім галицких послів, що вчасти також найдуть ся в тім таборі), з другого боку социял-демократи, з котрими будуть іти ще й инші ліберальні живла. Із сего можна бачити, що ані оден ані другий табор не вспів утворити парляментарної більшости, а задля того нова палата не буде, як деякі спершу предсказували, в більшости консервативна, ані радикальна. Оба табори менше більше будуть рівноважити ся що числа а наколи ся палата має довершити яких законодатних діл, то правительство буде приневолене удержувати між ними рівновагу.

Новинки.

Львів, дня 28-го мая 1907.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував приватного доцента і титул. надзвич. проф. універсітету др. Симеона Ашкеназого звичайним професором новочасної історії, а приватного доцента др. Станислава Закшевского надзвичайним професором польскої історії на університеті у Львові. — Президент найвисшого трибуналу касацийного іменував ад'юнктів судових дра Тадея князя Пузину і дра Ернеста Габіхта секретарияльними ад'юнктами в найвисшім трибуналї. — П. Міністер справ внутрішних іменував лікаря повітового дра Ів. Филевича старшим лікарем повітовим в Галичинї.

— **Ювилейні монети.** Щоби почтити ювилей 60-лїтного пановання Є. Вел. Цїсаря, постановив п. Міністер скарбу, щоби всї золоті і срібні монети коронової валюти, які в 1908 р. будуть вибиті, мали крім звичайного, законом установленого рисунку ще й специяльний додаток з нагоди ювилею Монарха. Відносить ся то головно до одно- і пяти-коронівок. Крім того ще специяльна монета ювилейна мають бути вибиті золоті 100 коронівки, котрі що до розмірів і вартости будуть рівнати ся 100 франкам, 20 долярам або 4 фунтам штерлїнґів.

— **Про великий огонь в Бориславі** доносять: Огонь, котрого жертвою стало ся 12 закопів нафтових, положених в ріжних сторонах, займив ся в неділю по полудни від грому. В неділю около пів до 5-ої год. по полудни, коли на дворі було незвичайно душно і повівав лиш слабий вітер, виділи робітники, що були на социялїстичних зборах, як від Тустанович до Борислава летіла з середною скоростию огнена куля, котра опісля витягнула ся і виглядала мов би летячий поземо стовп. В місци, де дорога з Волянки скручує до Борислава, вдарила куля об кільометровий дручок, що знаходив ся на малій хатї, розірвала єго на кусні і сама пукла. Роздав ся страшенний гук і вилетіло кілька чи кільканайцять громів: один вдарив в землю коло хати і розтопив там рінь на скло, а прочі розскочили ся на всї сторони і запалили нафтові закопи, о котрих ми вже доносили. Грім викликав страшенний переполох. З Дрогобича, де виділи стовпи диму, приїхало зараз богато інтересованих в промислї нафтовім. З людий нікому не стало ся нїчого, бо під ту пору не було в закопах нїкого.

— **Велика крадїж.** З Киева доносять, що звідтам втїк 41-лїтний Данило Рудчиньский, забравши з собою 180.000 рублїв чужих гроший. Рудчиньский був прокуристом і книговодцем при акцийнім товаристві для рафінериї цукру Ґніван. Дня 14 мая вибрав ся він був кудись в дорогу і казав, що за три днї верне. Коли же минуло й вісїм днїв, а він не вертав, настало підозрінє, і тодї по провіреню книг і каси показало ся, що він спроневірив 180.000 рублїв. Дальше слїдство показало, що Рудчиньский виїхав за границю, що перебував якийсь час в Кольониї, а відтак поїхав до Штрасбурга. Там пропав слїд за ним. Здогадують ся, що він мав намір вирипути на якийсь час в Берлинї і звідтам щезнути до Італії або до Іспанії. Рудчиньский єсть около 1·70 метр. високий і худощавий, має коротко стрижене, наїжене біляве волосє і малі біляві вуси. Говорить лиш по російски і по польски, а слабо по француски.

— **Новий уряд почтовий** входить з днем 1 червня с. р. в житє в Щирци коло Немирова зі звичайним обсягом діланя і назвою „Щирець к. Немирова". Місцевий округ дорученя нового уряду почтового буде творити громада і обшар двірский Ширець, замісцевий же двірский обшар Улицко Середкевич. Уряд почтовий в Щирци к. Немирова буде сполучений з сїтию почтовою за помочию щоденного пішого післанця до ц. к. уряду почтового в Немирові.

— **Нещастє з самоїздами.** Шалена їзда самоїздів і нещасливі пригоди в наслїдок неї викликують зовсїм справедливо обурене против тих безвзглядних людий, що їздять самоїздами і в скорій їздї шукають для себе приятности, не зважаючи на то, що иншим людем можуть наробити великого нещастя. У нас у Львові їздить розмірно ще мало самоїздів, а однак можна що кілька днїв почути, що сей або той самоїзд наробив якогось нещастя. Так наїхав в пятницю по полудни самоїзд ч. 883, їдучи дуже скоро ул. Собіского, на 83-лїтну старушу Настю Юрасову і потовк еї тяжко. Поготівля ратункова подала нещасливій першої помочи. В виду таких і тим подібних подій не дивота, що серед населення, загроженого самоїздами, особливо, як н. пр. в деяких сторонах Німеччини і Франциї близько великих міст настало таке роз'ярене на їдучих самоїздами, що селяни старають ся таки умисно ставити їм такі перешкоди, які могли би викликати катастрофу. Ярке сьвітло кинув на сї відносини процес, який сими днями відбував ся в містї Немір у Франциї. Одного красного вечера сеї весни наїхав якийсь самоїзд коло місцевости Профондвіль на розтягнений впоперек улиці дріт. Як би так самоїзд був отвертий, то дріт був би повідтинав голови всїм, що в нїм сидїли. На щастє самоїзд був критий і скінчило ся лиш на тім, що потріскало кілька шиб і наробило ся ще иншої шкоди: в кілька хвиль опісля тою самою дорогою їхав отвертий самоїзд з дамами, котрі певно не уйшли би були страшної катастрофи. На дармо однак старав ся судия викрити виновника, за котрого визначено значну нагороду. Розлючене селян на самоїздців в сих сторонах єсть так велике, що ледви чи хто знайде ся, що схотїв би видати виновника.

— **Замах на вел. князїв російских.** З Парижа доносять: На перебуваючих тут вел. князїв Кирила, Бориса і Володимира та на їх родини мав бути в четвер виконаний замах підчас концерту в Опері. Замах відкрито на кілька годин перед концертом. На концерті було богато публики. Увагу звертало, що льожа вел. князїв була пуста, а на салї множество аґентів поліцийних і умундурованих поліцаїв, був навіть сам префект париской поліциї Лепін. Поліция мала намір зловити заговірників в будинку Опери, але они спостерегли видко ще в пору, на що заносить ся, і втекли.

— **Нещаслива пригода.** З Сянока доносять: В тутешній фабрици ваґонів і машин уставлено недавно тому велике шліфлеве точило до шлюфовання дрібнїйших зелїзних частий, які потрібні до ваґонів. Кружок того точила мав в промірі 1 метр а 25 центим. в грубш. До шлюфарнї не вільно було нїкому заходити, лиш двом шлюсарям Емілеви Предловскому і Остапови Хмелеви, що були призначені до обслуги шлюфарнї. Мимо того заказу увійшов в середу дня 23 с. м. помічник Торналь, щоби борзенько поострити свердел. Ледви що зачав острити, як величезне точило в шаленім розгоні пукло на двоє. Одна половина вдарила Торналя так сильно, що зломила єму три ребра і пока-

тут колись продукция цукру, можна зміркувати хоч би лиш з того, що місто Фуншаль прибрало собі за герб пять голов цукру. В 15. столїтю було тут 120 млинів, що розмелювали цукрову трощу, щоби відтак з видобутого в той спосіб соку виварювати цукор. В новїйших часах продукция цукру а з нею і вивіз зменшили ся значно, по части задля американьскої конкуренциї, по части задля конкуренциї з цукром з бураків. Але для вихіснованя цукрової трощі знайшов ся инший спосіб — з неї роблять тепер по найбільшій части рум.

Винахід анїлїнових красок (їх виробляють з теру або мази, яка робить ся з камінного вугля) наніс промисловому житю на Мадейрі тяжкий удар. Внаслїдок того винаходу підупало зовсїм годоване кошенїлї або черва — тої комашки, що живе на деяких родах опунциї (катуса) і засушена дає прекрасну червону (кармінову) краску. Великі маси дико ростучих опунций пригадують тепер ті часи, коли то они тій комашці служили за поживу.

З давних великих лїсів на Мадейрі не лишило ся майже нїчого. Тоті не многі лїси, які тепер суть, то по найбільшій части молоді соснові, та й тим не дають рости, бо уживають дерева або на топливо або на роблене вугля з него. Лиш дуже рідко можна ще побачити невеличкі дубові лїси.

Тут треба би ще згадати про одну мало впрочім звістну ростину, котра єсть для Мадейри досить важним артикулом промисловим. Єсть то ростина звана л ю ф а (Loofah), завезена первістно з Індиї на остров, котра дає т. зв. ростинну губку. Люфа належить до того рода ростин що наші огірки і динї. Єї овочі подібні трохи до великих огірків або подовгастих динь і мають в собі велику волокнисту ткань, котра служить передовсїм за губку до митя а відтак і до виробльовання з неї всїляких предметів. Овочі люфи, коли доспіють, відрізують і мочать через кілька днїв в пливучій водї, від чого верхна лупинка і мясо дадуть ся легко здоймити, а остає ся лиш внутрішна волокниста ткань, в котрій знаходять ся зеренця. Тоті зеренця видушують а остає ся лиш сама ткань, котру відтак добре виполікують а опісля сушать на сонци і наконець пакують по 2 до 3000 штук до одної великої паки. Не вибілена тота шкань називає ся сирою люфою. З неї виробляють штучні губки до митя, виступці до купелїв і т п.

Остров Мадейра не великий, бо всего лиш 48 кільометрів довгий а 21 кільометрів широкий. Мимо того можна по нїм довго подорожувати, бо для подорожи тут єсть міродайною не довгота дороги але єї висота. Мадейра єсть гориста, творить поправдї лиш один гірский хребет, котрий стрімко піднимає ся з моря і своїм найвисшим вершком Піко Руіво доходить до висоти 1850 метрів. Середна висота гір доходить до 811 метрів, але їдучи з полудня на північ, треба иноді піднимати ся й 1400 метрів високо, щоби знайти перехід через гори, а дуже часто треба іти сотки метрів то в гору то з гори, щоби перейти через якусь долину.

До найкрасших подорожий на Мадейрі належить подорож з Фуншаля до Саун Вінсенте. Дорога веде насамперед через ряд горбів, коло місцевости С. Мартіньо. Тоті горби впадають вже в очи на кораблї коло причалї, розумів ся, коли хтось не дивить ся лиш на тих хлопців, що за грішми скачуть у воду; они високі кілька сот метрів і виглядають мов би якісь величезні кертовини та зараз на перший погляд ока ріжнять ся зовсїм від головних гір. Можна по них зараз пізнати, що они новійшого походженя вульканїчного, але все-таки й они вже так старі, що первістна їх форма зовсїм вже затерла ся. Малї кратери, з котрих добувала ся ще послїдна жара, вже позападали ся, береги їх попукали а більшу часть змила вода; нинї можна ще лиш по природі і положеню верстов, але вже не по формі тих гір пізнати, що то они колись були. Коли перейти через ріку Рібейро дос Соккорідос, піднимає ся дорога по при ломи каміня, де базальт добувають, щораз висше, аж нараз у висоті 1200 метрів представляє ся нам величавий вид славної долини Куррааль.

(Дальше буде).

лічила єго тяжко в голову, а бляха, котрою було точило обложене з боку, покалічила також і обох згаданих повисше шлюсарів в голову і руки, але легко. Друга половина каменя вдарила з такою силою в стіну, що пробила єї наскрізь і зробила таку діру, як колиб від бомби. Торналя відвезено непритомного до шпиталю а два другі покалічені лічать ся дома. Що стало ся причиною пукненя точила, годі знати.

— **З „Труда“.** Щоби дати можність нашим дівчатам навчити ся жіночих робіт і тим запевнити собі на будуче удержанє, постановили ми приймити до нашої бурси почавши від 1 вересня 25 дівчат на науку в наших робітнях і на удержанє. — Услівя принятя слідуючі: 1) Укінчений 14 рік жатя; 2) зобовязанє родичів взгл. опікуна, що їх донька взгл. поручениця позістане в нашій бурсї 3 роки, бо такий час потрібний є до набутя фахового образованя; 3) зобовязанє родичів згл. опікуна, що будуть платити крім одноразово 4 К вписового і 4 К на з'ужитє меблів, також місячно по 28 К за харч, помешканє і науку. До поданя, яке внести належить на руки дирекциї у Львові, Ринок 39 найпізнійше до 30 червня, треба долучити крім висше наведених заяв також метрику, сьвідоцтво здоровля і послїдне сьвідоцтво шкільне. — Заведенє наше обіймає слїдуючі відділи: 1) шитє і крій біля, 2) гафтованє і т. п., 3) шитє і крій суконь, 4) моднярство, 5) наука купецтва в склепі. — Дирекция жіночої спілки промислової „Труд“ у Львові.

— **Ізза феника.** Дивний і оригінальний в своїм роді процес цивільний закінчив ся оногди у віденьскім краєвім суді цивільнім під проводом радника висшого суду краєвого Кана. Веркмайстри Юліян Лаґодзіц і Й. Саламон в Посаді Сяніцкій винайшли були в 1900 р. якийсь прилад до здойманя товарів з ваґонів зелізничих і дали собі через віденьского заступника в справах патентових п. Стан. Дзбаньского опатентувати свій винахід на Австро-Угорщину і Німеччину. В грудни 1903 р. треба було за німецкий патент заплатити четверту річну належитість в сумі 150 марок, а Франц Бартік, котрий обом винаходцям доставляв гроші на опатентованє їх винаходу, післав з Карльсбаду після обчисленя тамошного уряду почтового 175 корон і 72 сотиків до патентового уряду в Берлині. Але берлиньский уряд почтовий обчислив прислану суму на німецкі гроші трохи инакше і виплатив патентовому урядови лиш 149 марок і 99 феників, отже о 1 феника менше, як належало ся тому урядови. Берлиньский уряд патентовий завізвав тоді берлиньского посередника патентового Максимілїяна Мінца, котрий заступав Дзбаньского, щоби він доплатив бракуючий феник. Мінц замість доплатити той феник, повідомив о всім свого віденьского товариша а Дзбаньский ані не післав бракуючого феника Мінцови, ані не повідомив о тім своєї сторони. Так само стало ся й з другим розпорядженем берлиньского уряду патентового, котрий зажадав доплати бракуючого феника а крім того ще й кари в сумі 10 марок під загрозою утрати права патенту. Тоді уряд патентовий вернув 149 марок і 99 феників назад та заявив, що право патенту вже вигасло. Тепер же Лаґодзіц і якийсь Мах яко цесіонарі другого винахідника запізвали через адвоката дра Феликса Гиніґсмана обох заступників патентових о заплату 14.439 корон відшкодованя. Заступники обжалованих др. Йос. Ціпсер і др. Берт. Лїпшіц оспорювали вину своїх клієнтів і доказували, що не настала ніяка шкода. Позаяк на розправі були також і два знатоки, гофрат Шіцендорфер і інжинїр Хрістензен, котрі оба заявили, що не настала ніяка шкода, бо винахід не має ніякої вартости, то трибунал відкинув жалобу.

— **Самоубийство.** В неділю рано кинула ся недалеко моста під Кульпарковом, в самоубийчім намірі під колеса над'їзджаючого поїзду 24-лїтна Павлина Сидоровичівна донька бувшого міского огородника, і згинула на місці. Сидоровичівна занята була у фабрицї кафлїв п. Левиньского. Що було причиною самоубийства, не знати; здогадують ся, що якась любовна історія, бо перед самоубийством виділи Сидоровичівну, як она розмавляла з якимсь молодим мужчиною. Страшно порозриване тїло самоубийниці лежало ще вчера через цілий день на місци катастрофи.

Телеґрами.

Відень 28 мая. „Wien. Ztg.“ оголошує: Є. Вел. Цїсар санкціонував ухвалений галицким соймом краєвим проект закона, зміняючий кілька постанов закона з 11 червня 1905 о правних відносинах учителів в публичних школах народних.

Відень 28 мая. Угорский президент міністрів Векерлє відбув нині конференцию з австрийским президентом міністрів бар. Беком в справах угодових, а о год. пів до 2 буде принятий на авдиєнції у Цїсаря.

Будапешт 28 мая. З хорватско-сербских кругів політичних доносять о вчерашній конференциї з баном Пеячевичем, що відкинено пропозиції правительства угорского в справі мови на зелїзницях і всякі дальші переговори признано за немаючі ніякої цїли.

Берлин 28 мая. Шеф австро-угорского ґенерального штабу Конрад фон Гіцендорф прибув тут нині рано і відвідав перед полуднем міністра війни і канцлера Більова. Вечером відбуде ся на єго честь обід у ґенерала Мольткого.

Париж 28 мая. Росийский терорист Петров потвердив перед слїдчим судиєю, що вибух, котрого жертвою він став ся, настав в хвили, коли він хотів виймити кулю з револьвера. Росийский комітет не хоче дати пояснень що до орґанізації росийских революціоністів.

Гонґконґ 28 мая. До бюра Райтера доносять із Сватова, що там наспіла вість о вибуху непокоїв у Вонґконґ, де поубивано всїх урядників і спалено правительственні будинки. В цїли здушеня розрухів вислано войско.

Тегеран 28 мая. В місті був вчера спокій. Всї склепи позамикано; парлямент не радив. Раґінкана, котрого люди допускали ся рабунків в Табріс, інтерновано у єго власній палаті, але парлямент тим не вдоволяє ся і домагає ся єго арештованя. До Табріс вислано телеґрафічний приказ пороблення кроків в цїли здушеня ворохобні. Число убитих підчас подій в Табріс має бути пересадне.

— **ТОВАРИСКА ЗАВАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Бруховичі (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).